

LBRIS

We know
books

Editor: *Vasile Burlui*
Redactor: *Livia Iacob*
Tehnoredactor: *Cornel Dulceanu*
Coperta: *Diana Morărașu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BLOK, ALEKSANDR

Versuri despre Preafrumoasa Doamnă / Aleksandr Blok;
trad. din lb. rusă de Emil Iordache; ed. îngrij. și studiu
introdactiv de Livia Iacob. - Iași: Cartea Românească
Educațional, 2020

ISBN 978-606-057-005-9

I. Iordache, Emil (trad.)

II. Iacob, Livia (studiu introd.)

821.161.1

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional
Copyright © Editura Cartea Românească Educațional,
Iași - 2020

Adresa: IAȘI, Bd Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2 - 700124.
www.ecredu.ro

Aleksandr Blok

Versuri despre Preafrumoasa Doamnă

Traducere din limba rusă de Emil Iordache

Ediție îngrijită și studiu introdactiv de Livia Iacob

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

CUPRINS

Despre poetica tainei și a revelației: poetul rus, sub mantia de nea a metaforei (Livia IACOB)	5
Prolog.....	29
<i>I Sankt-Petersburg. Primăvara anului 1901</i>	<i>31</i>
Amurgul spre pământ lumine.....	33
Vântul mi-aduse o boare.....	34
Lin, ale-amurgului umbre.....	35
Tăcut mi-e sufletul. Cețoase	36
Lângă a Domnului casă.....	37
Ți-am înțeles menirea naltă.....	38
Intri-n cercuri infinite	39
Ce-am prorocit s-a împlinit.....	40
Mamei mele	41
Nu degeaba n-am vrut să deschid.....	42
Noaptea,-n bezna-nfricoșată	43
Voi veni la toamnă iară.....	44
Se duc teluricele vise	45
Real, esență, toate se-ntretaie.....	46
Ceața o străbate iară.....	47
Noapte albă. În tărie	48
<i>II Șahmatovo. Vara și toamna anului 1901</i>	<i>49</i>
Nu-i minte-n lume cerul să-l măsoare.....	51
Da, ziua-ntregă jubilează	52
Fermecat de al dragostei foc	53
Și Te presimt de mult. Trec ani și ani de-a rândul.....	54
Târziu e și-ntuneric. Mă-ndrept către ieșire...	55

Și eu, un trist necredincios.....	56
Să-nțelegi și să ierți, singuratică floare	57
În taină ruga să ți-o faci	58
Se aprinde și dispare	59
În tihna dinspre ziuă, în tânăra-mpietrire	60
Tu cărui zeu îi aparții?.....	61
Azi ai trecut însingurată.....	62
Ea a crescut în munți, în depărtare.....	63
Sunt ani de-atunci și-mi stăruie în minte	64
Pe alt meleag, în depărtare.....	65
Suflul vieții clocotinde.....	66
Plutești spre umbre-ascunse în abisuri	67
Răspuns eu caut, aștept chemare,	68
Nu tu, melodioasă, prin gânduri mi-ai trecut .	69
Departate de oraș se simte primăvara	70
Intrați cu toți. În fiecă odaie.....	71
Ai trecut pe albastra cărare	72
Hotărâtor nu se răspunde.....	73
Nu-mi mai cânta cu-atâta-nduioșare	74
Nu-mi pare rău de zilele-nfocate	75
Semn în noaptea-nnegurată	76
Ca altădată, ești departe iară.....	77
În maiestuosul drum oprit	78
Seară de-aprilie rece	79
Strălucești pe un munte, departe	80
Văd: sunt zile de aur curat.....	81
În jur - câmpia depărtată.....	82
Tot vreau ca să-ți ghicesc menirea.....	83
Lungi poteci pădurea are	84

III Sankt-Petersburg. Toamna și iarna

anului 1901	85
Vezi - eu în urmă mă retrag.....	87
Va trece iarna - din nămeți	88
Ziua-i din ceață ivită.....	89
Zori de zi. Se-aprinde-n drumu-i	90

Te desprinzi de-a' lumii griji deșarte.....	91
Iar se-apropie umbrele serii.....	92
Amarul l-am spart nemilos	93
Icoana zilei gingaș gânditoare	94
Parcă eram în biserică	95
Speranțele nu-mi par deșarte	96
Scârțâie ușa. Sfioasă, tresar	97
Zariște roșie, galbenă, albă.....	98
În sfârșit urcat pe nalte trepte.....	99
Un zbor - anarhic și de neputință	100
Eu oare scriu sau mormântu-mi trimite.....	101
Ziua ce rece-o presimt	102
Ațipești cu patimă. Nu știu	103
Va fi zi - și-o minune-o să vină.....	104
Tu ai ieșit cu-ntârziere.....	105
Peste noapte urma.....	106
În odăi - căldură mare	107
Mă-nveselește lupta iar	108
Cineva obsedant îmi stă-n cale.....	109
Să taci, lumina s-o ascunzi.....	110
Ale-amurgului umbre, să știi.....	111
Zorii vin cu întristări	112
Anul vechi cu el a dus.....	113
Dublului meu	114
Doi bătrâni singuratici în noapte.....	115
Noaptea de Anul Nou.....	116

IV Sankt-Petersburg. Iarna și primăvara

anului 1902.....	117
Mergeam - și-n noapte mă urmau	119
Penumbra zilei fuge-mprăștiată	120
Se-ntuneca biserică mai tare.....	121
Cu-amurgul se-mpreună înaltul zid pe cer....	122
Acolo, n umbra cenușie.....	123
Lângă icoana-ntunecată	124
În altar m-ascund în așteptare.	125

Și n-om lua-ndelung aminte.....	126
În praful drumului, sprintare.....	127
Zilei mele-i stau de strajă.....	128
La serbarea primăverii.....	129
Tu erai bizar-senină.....	130
Nu-nțeleg ne-ndoliații.....	131
Nu plâng a stelelor paloare.....	132
Rupți de lume-ntr-o chilie.....	133
Hărăzitu-ne-a Soare.....	134
Vorbe cineva-i șoptește.....	135
Ierta-vom tot - a' primăverii.....	136
Este ziua Domnului. Zburând.....	137
Iar o zi o să mai fie.....	138
Amurgu-acolo fremăta-n neștire.....	139
Ochi somnolenți nu pricepeau defel.....	140
Fă farmece. În miez de noapte.....	141
Viața-ncet trecea precum o vrăjitoare.....	142
Pân' la inertia-mi înserare.....	143
În prag eu genunchii-mi îndoii.....	144
Și mintea-ncet mă părăsea.....	145
Pe râu curg sloiuri mari la vale.....	146
Se-aude-un plâns? Pe pașnicele trepte.....	147
Să mai sper simțeam că-i peste poate.....	148
Vorbe ciudate și noi în cărți sfinte.....	149
Peste zi griji destule-s din zori.....	150
Îmi place-n nalte catedrale.....	151
Știu ceasul morții mele-amare.....	152
Noi ne-am retras la cârmă, mai deoparte.....	153
Sunt un nimic. Strălucitoare.....	154
Primăvară. Un clopot sunând.....	155
Acolo-n stradă-o casă se-nălța.....	156
Eu și lumea - stele, nea.....	157
Ne-ntâlneam amândoi pe-nserate.....	158
Pluteai între neguri, departe.....	159
Când împrejur e uitare.....	160
Tu n-ai plecat. Dar s-ar putea.....	161

V Șahmatovo. Vara anului 1901.....	163
Prin mănăstire rătăcesc.....	165
Deschid fereastra-n prag de dimineață.....	166
Al zilei serafim cândva.....	167
O vedeam cum prin neguri răzbate.....	168
La moartea bunicului.....	169
Nu-ți fie frică-n drum să mori.....	170
Sunt tânărul sfios ce-aprinde.....	171
Cuvântau fără rost, vești ciudate.....	172
Fugit din munți în codrul mare.....	174
Plin de viață și tânăr, iubind.....	175
Amurgurile mă-ngrozesc.....	176
După orașu-ntunecat.....	177
În fereastră, sprintară.....	179
Vreau inima-mi să se-nsenine.....	180
Treci prin aurita cale.....	181
Visul tău ar zbura fără Mine.....	182
Târziu, când drumul ni se curmă.....	183
VI Sankt-Petersburg. Toamna	
- 7 noiembrie 1902.....	185
Ieșii în noapte - să pricep.....	187
Semințe triste-n glie încolțesc.....	189
Clopotu-acela cu jale.....	190
Mă tot trezeam spre-a mă uita.....	191
Eclesiastul.....	192
Avea în ea un nu știu ce.....	194
În înserarea purpurie.....	195
Bătrânul.....	196
Dansară lângă zis o noapte.....	197
De legende, de taine, de basme.....	198
El intra cu modestie.....	199
El la serată se-arătase.....	200
Privește libertatea-n cer.....	201
În noapte singur s-a dus.....	202
Religio.....	203

La rugăciunea sărmană.....	205
Tu ești sfântă, dar nu-ți dau crezare.....	206
Toate numele, cu bucurie	207
Putea să-l vadă oricine.....	208
Se aprind tănuitele semne.....	209
Mi-e frică de Tine foarte.....	210
Cresc case mute-n neștire.....	211

LBRIS

We know
books

I

Sankt-Petersburg.
Primăvara anului 1901

Amurgul spre pământ lumine
Cerneă printre zăpezi subțiri,
Dinspre apuse vremi senine
Veneau credule amintiri

Și-n urma mea cântau cu vântul
De-al primăverii cald surâs.
Eu, ceru-nvăpăiat scrutându-l,
Simțeam că veșnicia-i sus...

O, voi apuse vremi senine!
Sub cântul vostru, din abis,
Amurgul scăpăra lumine,
Creștea al veșniciei vis!...

25 ianuarie 1901. Sankt-Petersburg

Vântul mi-aduse o boare
 Caldă de cântec. Stingher,
 Limpede-și scapără-n zare
 Ochiul un petic de cer

Și-n azuria-nserare
 A primăverii venind,
 Viscolul plânge cu jale,
 Vise stelare trezind.

Plâng, neguroase, supuse,
 Strunele-mi pline de dor.
 Vântul o boare mi-aduse –
 Cântul tău gingaș, sonor.

29 ianuarie 1901

Lin, ale-amurgului umbre
 Cern pe zăpezile reci,
 Roiuri, fantasmеle sumbre
 Tulbură somnu-ți de veci.
 Dormi în iatac de troiene,
 Dormi pe-al câmpiei hotar...
 Cântul de lebădă geme,
 Parcă aieva cânți iar.
 Vocea chemând tulburată,
 Ca un iernatic ecou...
 Oare ce fost-a odată
 Poate să-nvie din nou?
 Nu, duhul plin de nemoarte
 Iese din sfântul lăcaș,
 Cântecul lui de departe,
 M-a tulburat, pățimaș.
 Roi de fantasme funebre,
 Oameni în viață, vorbind...
 Ale-nserării tenebre
 Vânăta nea o cuprind.

4 februarie 1901

Tăcut mi-e sufletul. Cețoase,
 Aceleași stele reci sclipesc...
 În jur, popoare zgomotoase
 Cer aur, pâine jinduiesc.
 Iar sufletu-mi, cu nepăsare,
 Alt țărniș și-nchipuie-n scânteii
 Și-n îndoita-i izolare
 El pregătește pentru zei
 Sublime daruri, minunate,
 Tăcerea cosmică scrutând,
 Doar-doar va auzi departe
 Alt suflet prin azur chemând...

Ci – tot așa, deasupra mării,
 Prin ceață, păsările-ades
 Își lasă inima chemării
 Ce numai lor li-e pe-nțeleș.

3 februarie 1901

Lângă a Domnului casă,
 Azi aștept, preasmerit,
 Binevestitoarea sabie
 Să m-atingă-n sfârșit.

Fie-ți milă, o Doamne,
 De-al tău rob credincios!
 Îngerul tău îl trimite,
 Cu-aripi albe-duios!

Doamne! Doamne!
 Rugăciunea mi-o ascultă!
 Sufletul îmi arde-n ea!
 Scapă din deșarta luptă
 Robul tău cel vlăguit!

15 februarie 1901

Ți-am înțeles menirea naltă –
Deci, calea eu ți-o îngrădesc.
Sub sânii tăi virgini tresaltă
Un foc de patimi nelumesc.
Eu să nu-mi știu nimicnicia?
Eu flacăra să ți-o abat,
În clipa când izvod stihia
Îți e, străin și-apropiat?
Plec. Ziua care va să vie
O proslăvesc de la-nceput.
Lucind în umbra purpurie,
De-a nopții beznă ai trecut...
Dar straiul cast îl văd departe,
Cu-o zi tu azi m-ai fericit...
Chiar dacă sufletu-i pe moarte –
Trecutul vis fie slăvit!

26 februarie 1901

Intri-n cercuri infinite,
În penumbra de opal.
Depărtările trezite
Pasul ți-l îngână, rar.

Te-ai pierdut în depărtare,
În sonorele tăceri?
Întâlniri întâmplătoare
Oare să aștept îmi ceri?

Prin tăcerea-adâncă, iată,
Pașii ți i-am deslușit.
Tu închizi, învăpăiată,
Cercurile-n infinit?

6 martie 1901

Ce-am prorocit s-a împlinit:
Încă o dată,-n fața morții,
Din vrerea tainică a sorții,
Se-aprinse-al Tău lăcaș sfințit.

Și sunt nespuse de fericit,
Măreața taină mă-nșenină;
Și știu – nu fără de pricină
S-a împlinit ce-am prorocit.

7 martie 1901

Mamei mele

Lumile-s mai clare când e
Sufletul în chin.
Ne trimite daruri sfinte
Domnul cel senin.

El tristeți și-amar ne-mparte,
Gingaș, din înalt.
Dar prin ele mai departe
Ochii tot răzbat.

Azi văd lumile mai clare,
Sufletu-mi e-n chin.
Îmi dă darurile sale
Domnul cel senin.

8 martie 1901

Nu degeaba n-am vrut să deschid
Geamu-n noaptea vântoasă și rea.
Ca și-atunci, trebui să ucid
Tot ce-n mine speranța-nvia.

Chinui-mă-va gândul de-atunci
Astă noapte cu ceață și vânt
Și voi arde în lumea-mi de rugi,
Tot ascuns viețuind pe pământ.

În molitva mea fără sfârșit,
De-a ta vrere vrăjmașă-asuprit,
Voi ascunde-al meu gând chinuit,
De jivine și oameni ferit.

4 aprilie 1901

Olgăi M. Soloviova

Noaptea,-n bezna-nfricoșată –
Al genunii fiu bizar –
Palid, un strigoi de-arată
Pe-al câmpiilor hotar
Și câmpiile deodată
Reci, străine, negre par.

Numai rar, când Domnul spune,
Fiica sfântului tărâm
Din castel în văgăune
Scoate visele de fum
Și-ale primăverii zâne
Pe câmpie ies, duium.

23 aprilie 1901